

מ"י 58115/01/14 - מדינת ישראל נגד שאול שי מאור

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"י 58115-01-14 מדינת ישראל נ' מאור
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט ירון גת
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	שאול שי מאור

החלטה

לפניי בקשה להורות על הארכת תוקף תנאי שחרור בערובה לפי סעיף 58 (ב) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה מעצרים] התשנ"ו - 1996 וכן בקשה להארכת צו זמני לתפיסת רכוש לפי סעיף 56 ב 1 לחוק ניירות ערך, התשכ"ח - 1968.

המבקשת עותרת להורות על הארכת תנאי השחרור ב-90 ימים נוספים וזאת החל מיום 23.01.2015. עוד עותרת המבקשת להורות על הארכת תוקפו של הצו הזמני לתפיסת רכוש בשנה נוספת החל מיום 26.01.2015.

המדובר בחקירה שנפתחה על ידי המבקשת כנגד המשיב ואח', בחשד לביצוע עבירות של תרמית בניירות ערך, שוחד, קבלת דבר במרמה, מרמה והפרת אמונים בתאגיד וכן עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון.

ביום 28.01.2014 שוחרר המשיב בתנאים מגבילים. בין יתר התנאים נקבע כי לצורך הבטחת תנאי השחרור יפקיד המשיב ערבות בנקאית בסך של מיליון וחצי ₪.

ביום 26.01.2014 ניתן צו תפיסה הקפאה וניהול חשבון בנק ביחס למשיב וביום 02.03.2014 קבע בית המשפט כי סך של 750,000 ₪ בחשבון בנק עליו סוכם, יתפס ויוקפא לצרכי חילוט עתידי.

ביום 16.07.2014 האריך בית המשפט את התנאים המגבילים ב-180 ימים נוספים. כעת מתבקשת הארכה נוספת ל-90 ימים.

לטענת המבקשת, בתיק החקירה קיים חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות לחשוד וכן יש ביסוס מספק לסכומים שנתפסו והוקפאו. עוד טוענת המבקשת כי חלה התקדמות בחקירה מאז פתיחתה וכי החקירה עתידה לבוא על סיומה בקרוב והתיק יועבר לטיפול הפרקליטות. המבקשת מציינת כי מדובר בתיק חקירה מורכב הכולל חומר ראיות רב ועל כן החקירה נמשכת זמן ממושך.

המשיב מתנגד לבקשה להארכת תוקף תנאי השחרור, ככל שהדבר נוגע לערבות הבנקאית. כמו כן, המשיב מתנגד להמשך התפיסה וההקפאה של ₪ 750,000 בחשבון הבנק.

לטענת המשיב, הכספים שנתפסו והוקפאו הינם נכס עסקי והתפיסה פוגעת קשות ביכולתו של המשיב להתפרנס ולנהל את עסקיו. עוד טוען המשיב כי עם חלוף הזמן משתנה נקודת האיזון כך שיש לתת משקל ניכר יותר לזכות הקניין שלו ולחופש העיסוק שלו. עוד טוען המשיב כי בתפיסת הכספים פעלה המבקשת באופן בררני, שכן הוא היחיד בעניינו נתפסו כספים והוקפאו. המשיב מציע בטוחה חלופית לערבות הבנקאית בדמות עיקול על ביתו.

לאחר שבחנתי לעומק את טענות הצדדים וכן את חומר החקירה שהוצג לעיוני, סבורני כי אכן קיים חשד סביר לביצוע העבירות המיוחסות לחשוד וכן כי יש בסיס ראיתי מספק לסכומים המצוינים על ידי המבקשת.

עוד התרשמתי מחומר החקירה כי אכן מדובר בתיק חקירה מורכב ומסועף הכולל חומר ראיות רב, וכן התרשמתי כי ישנה התקדמות חקירתית ממשית במהלך החודשים האחרונים וכי המבקשת לא שקטה על שמריה ופעלה נמרצות לצורך קידום החקירה.

לפיכך, סבורני כי ישנה הצדקה להעתר לבקשת המבקשת להארכת תנאי השחרור בערובה, כמו גם להארכת הצו הזמני לתפיסת הרכוש.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה כי מאז תחילת החקירה וקביעת תנאי השחרור וכן תפיסת הכספים, חלפה כבר כשנה והחקירה טרם הסתיימה, כאשר בכל זמן זה עדיין עומדת למשיב חזקת החפות.

על פי הפסיקה, ככל שחולף הזמן משתנה נקודת האיזון ויש לתת משקל משמעותי יותר לפגיעה בזכויותיו של המשיב.

המשיב טוען כי ללא הכספים התפוסים נגרמת פגיעה משמעותית ביכולתו לנהל את עסקיו ובפרנסתו.

המבקשת הציגה לעיוני מסמכים המלמדים על מקורות פרנסתו של המשיב, והתרשמתי היא כי למשיב ישנם מקורות פרנסה חלופיים, אך עם זאת אין ספק כי הכספים שנתפסו פוגעים פגיעה של ממש במשיב וביכולתו לנהל את עסקיו.

לפיכך, סבורני כי בנקודת איזון זו, יש להעתר לבקשה להארכת צו התפיסה באופן חלקי, כך שחלק מסוים מהכספים ישוחרר למשיב לצורך מחייתו, פרנסתו וניהול עסקיו.

סבורני כי יש להבחין בין תפיסת הכספים לצרכי חילוט עתידי לבין תנאי השחרור, שכן לכל אחד מהם תכליות אחרות. לא סבורני כי ישנה הצדקה בשלב זה לשנות מתנאי השחרור שנקבעו, לרבות מהערבות הבנקאית שנקבעה, והכל בהינתן שהחקירה מתקדמת וקיים גם חשש ממשי להמלטות מאימת הדין. כמו כן, לא סבורני כי החלפת הערבות הבנקאית בבטוחות אחרות כגון עיקול על ביתו של המשיב הינה מספקת, וזאת לאור הפסיקה בנושא.

סוף דבר - אני מורה על הארכת תוקפם של התנאים המגבילים והערבויות שנקבעו בתיק זה ב-90 ימים נוספים וזאת החל מיום 23.01.2015.

כמו כן, אני מורה על הארכת תוקפו של הצו הזמני לתפיסת רכוש בשנה נוספת החל מיום 26.01.2015 וזאת באופן חלקי, כך שהצו יוסיף ויחול ביחס לסכום של 650,000 ₪ וסך של 100,000 ₪ ישוחרר ויושב למשיב.

אני מורה על עיכוב ביצוע החלטתי זו ב-10 ימים מהיום, וזאת על מנת לאפשר לצדדים לערור על ההחלטה.

המזכירות תשלח העתק מההחלטה לב"כ הצדדים בדואר.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ה, 11 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.